

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoEk/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8406201746
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8406201746.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Romana Lajoša v exekučnej veci oprávneného A., B., B. B. A. XX, XXX XX C., D.: XX XXX XXX proti povinnému E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, XXX XX G., o udelenie poverenia – zastavenie exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č. k. 5Er/325/2006 – 32 zo dňa 13.07.2022 v spojení s dopĺňacím uznesením Okresného súdu Poprad č. k. KK-5Er/325/52006-65 zo dňa 13.09.2023, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením rozhodol (cit.):

„I. Exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Ing. Radoslavom Kešľačkom pod sp. zn. EX 781/06R sa vyhlasuje za neprípustnú.

II. Exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Ing. Radoslavom Kešľačkom pod sp.. zn. EX 781/06R sa zastavuje.“

2. Na základe pokynu odvolacieho súdu dopĺňacím uznesením rozhodol (cit.):

„III. O trovách exekúcie bude rozhodnuté po právoplatnosti uznesenia samostatným rozhodnutím.“

3. Uznesenie právne odôvodnil ust. § 2 ods. 1 písm. a) a 2 písm. f), § 5 ods. 3, § 8 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých predpisov (ďalej len „ZoUNEK“), § 41 ods. 2 písm. c), § 57 ods. 1 písm. g), § 58 ods. 1, § 196, § 200 ods. 1 a ods. 5, § 203 ods. 1 a § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 22 ods. 2, § 23, § 31 ods.1 a § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Dopĺňacie uznesenie právne odôvodnil ust. § 2 bod 22 zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sídlach a obvodoch súdov“), § 9a ods. 1, § 234 ods. 2 a 243h ods. 1 Exekučný poriadok, § 225 ods. 1 a ods. 2 a 234 ods. 2 zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. Vychádzal zo zistenia, že oprávnený podal dňa 28.03.2006 na exekútorový úrad súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému pre vymoženie pohľadávky vo výške 1 500,36 eur s príslušenstvom a s trovami exekúcie priznanej exekučným titulom – notárskou zápisnicou spísanou notárom F. H. I., J. K. XXXX/XXXX, K. XXXXX/XXXX L. M. XX.XX.XXXX. Súdny exekútor bol poverený vykonaním exekúcie dňa XX.XX.XXXX. Následne súd preskúmal exekučný titul, ktorým bola notárska zápisnica spísaná notárom F. H. I., ktorej neoddeliteľnou súčasťou je Zmluva o úvere J. XXXXXXXX. Uvedenú zmluvu o úvere uzatvoril povinný v právnom postavení dlžníka a oprávnený v právnom

postavení veriteľa. Z tejto zmluvy vyplýva, že jej súčasťou bolo aj splnomocnenie, ktorým povinný splnomocnil advokáta, Mgr. Tomáša Kušníra, na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Z notárskej zápisnice je zrejmé, že Mgr. Tomáš Kušnír ako splnomocnenec konajúci na základe splnomocnenia uvedeného v zmluve o úvere, v mene povinného, požiadal o spísanie notárskej zápisnice, a to osvedčenia o vyhlásení účastníka o uznaní právneho záväzku a súhlase s exekúciou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. Z obsahu zápisnice vyplýva, že za povinného vyhlásil, že uzavrel s oprávneným zmluvu o úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 30 000 Sk, pričom Mgr. Tomáš Kušnír za povinného uznal dlh v celom rozsahu. Taktiež za povinného vyhlásil, že uvedený dlh spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 08.08.2005 do zaplataenia splatí do 30.11.2005.

5. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nakoľko dňa 01.01.2020 nadobudol účinnosť zákon č. 233/2019 Z.z., súd výzvou zo dňa 20.04.2021 vyzval súdneho exekútora na oznámenie skutočností, či v predmetnom exekučnom konaní došlo ku dňu 01.01.2020 k splneniu podmienok pre zastavenie starej exekúcie podľa ust. § 2 ods. 1 spomínaného zákona. Z odpovede súdneho exekútora doručenej dňa 25.08.2021 vyplýva, že v exekučnom konaní neboli splnené podmienky na vydanie upovedomenia o zastavení starej exekúcie. V tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle výkladového usmernenia k ZoUNEK, ak pred účinnosťou predmetného zákona existoval dôvod pre zastavenie starej exekúcie v zmysle ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 a po nadobudnutí ZoUNEK neexistuje dôvod pre zastavenie starej exekúcie zo zákona podľa ust. § 2 ods. 1 spomínaného zákona, stará exekúcia má byť zastavená podľa ustanovení Exekučného poriadku. Následne sa súd prvej inštancie zameril na preskúmanie exekučného titulu, ktorým v tomto prípade bola notárska zápisnica. Uviedol, že jednou z podstatných náležitostí notárskej zápisnice ako exekučného titulu je súhlas povinného s jej vykonateľnosťou. Poukázal na to, že notárska zápisnica, ktorá neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, nie je spôsobilým exekučným titulom, a teda na jej základ nemôže byť nariadená exekúcia, a ak nariadená bola musí byť zastavená. V tejto súvislosti uviedol, že skutkovým a právnym základom notárskej zápisnice je zmluva o úvere spísaná medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom. Zmluva o úvere bola spísaná na formulárovom tlačive, ktorého súčasťou bolo aj splnomocnenie obsahujúce meno vyššie spomínaného advokáta. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že pri zastupovaní povinného pri spisovaní notárskej zápisnice došlo k zjavnému porušeniu zákona, nakoľko za povinnú osobu uznala záväzok osoba, ktorej záujmy sú v priamom rozpore so záujmami zastupovanej osoby. Táto skutočnosť vyplýva najmä z toho, že oprávnený predformuloval meno splnomocneného zástupcu vo formulárovej zmluve, čím došlo k znemožneniu slobodnej voľby právneho zástupcu zo strany povinného. Súd prvej inštancie mal za to, že v danom prípade sa jedná o neplatné splnomocnenie a oprávneným zvolený právny zástupca konal zákonom nedovoleným spôsobom. Poukázal na to, že v danom prípade došlo k rozporu záujmov povinného a splnomocneného, pričom uviedol, že z praxe súdov je zrejmé vyššie spomínaný právny zástupca vystupoval vo viacerých súdnych konaniach ako zástupca oprávneného. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie konštatoval, že notársku zápisnicu nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul, nakoľko v nej absentuje podstatná náležitosť, a to prejav vôle dlžníka v podobe súhlasu povinného s jej vykonateľnosťou. Splnomocnenie ktoré povinný udelil Mgr. Tomášovi Kušnírovi je neplatným právnym úkonom, čo má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu v podobe uznania dlhu vykonaného na základe takto udeleného plnomocenstva. V závere odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odkázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, a taktiež aj na Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 12.05.2011 č.k. IV. ÚS 183/11-16. Vzhľadom na uvedené skutočnosti vyhlásil exekúciu za neprípustnú v zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku a tú zastavil. O trovách konania rozhodol v zmysle zodpovednosti za zavinenie, pričom dospel k záveru, že k zastaveniu exekučného konania došlo zavinením oprávneného. Podľa ust. § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, rozhodol tak že o trovách exekúcie bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po vyčíslení súdnym exekútorom a po právoplatnosti napadnutého uznesenia.

6. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Namietal tvrdenia súdu o vadnosti plnomocenstva udeleného právnenému zástupcovi na spísanie notárskej zápisnice. Mal za to, že v danom prípade sa jedná o hmotnoprávne zastúpenie povinného v zmysle ust. § 22 v spojení s ust. § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uviedol, že povinný mohol udelené plnomocnenstvo kedykoľvek po uzatvorení zmluvy o úvere v zmysle ust. § 33b Občianskeho zákonníka odvolať. Podľa názoru oprávneného udeleným plnomocnenstvom povinný rozšíril možnosť uznania záväzku zo svojej osoby na osobu splnomocniteľa. Ďalej oprávnený

namietal právne posúdenie súdu, ktorým dospel k záveru o nespôsobilosti notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Mal za to, že plnomocenstvo udelené Mgr. Kušnírovi je platné a nie je možné ho považovať za absolútne neplatný právny úkon. Udelené plnomocenstvo podľa názoru oprávneného spĺňa všetky náležitosti právneho úkonu v zmysle ust. § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uviedol, že plnomocenstvo bolo súčasťou zmluvy o úvere, pričom bolo dojednané jasne, určito a zrozumiteľne. Zároveň zdôraznil, že povinný predmetné plnomocenstvo na znak súhlasu podpísal. Mal za to, že splnomocnenec neprekročil svojím konaním rozsah udeleného plnomocenstva, pričom poukázal na to, že jeho konanie nemožno považovať za konanie v rozpore so záujmami povinného. Uviedol, že povinný dlhodobo ignoroval výzvy oprávneného a neplnil si svoje záväzky plynúce zo zmluvy o úvere, následkom čoho bolo to že sa dostal do omeškania. Namietal, že ak by nedošlo k uznaniu záväzku a tento stav by pretrvával, pohľadávka povinného by sa v dôsledku plynúcich úrokov z omeškania zvýšila ešte viac. Konanie povinného považoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pričom poukázal na jednu zo zásad záväzkového práva, ktorou je zásada „favor contractus“. Zároveň uviedol, že právne úkony treba vykladať aj podľa vôle toho, kto právny úkon urobil. Z plnomocenstva udeleného právnenému zástupcovi bolo zrejmé kto ho udelil a akého konania sa týka. Mal za to, že bolo určité a zrozumiteľné, pričom bolo riadne podpísané navrhovateľom aj zvoleným zástupcom. Zdôraznil, že právny poriadok pre platnosť právneho úkonu vyžaduje vôľu, ktorá musí spĺňať náležitosti v zmysle právneho poriadku. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9Co/343/2013, pričom uviedol, že v danom prípade nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane povinného. Uviedol, že tento bol pri uzatváraní Zmluvy dobre informovaný o následkoch udeleného plnomocenstva, avšak bol ľahostajný. Postup súdu, ktorým dospel k závere o absolútnej neplatnosti udeleného plnomocenstva považoval za postup, ktorým došlo k porušeniu základného princípu záväzkového práva „pacta sunt servanda“. Zároveň uviedol, že notárska zápisnica bola predmetom prieskumu súdu už pri udelení poverenia na vykonanie exekúcie, kedy súd uznal exekučný titul za súladný a následne poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi vydal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Dopĺňacie uznesenie opravným prostriedkom napadnuté nebolo.

7. Povinný ani súdny exekútor sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, inou vadou konania, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

10. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

11. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne keď v zmysle zákona č. 233/2019 Z.z. posudzoval predmetnú exekúciu, a nakoľko zistil, že nie sú dôvody stanovené pre zastavenie starej exekúcie v zmysle ust. § 2 ods. 1 spomínaného zákona, pristúpil ku skúmaniu, či exekúciu možno zastaviť podľa Exekučného poriadku. Nakoľko v danom prípade bolo exekučné konanie začaté pred 1. aprílom 2017 bolo potrebné ho posudzovať podľa predpisov účinných do 31.03.2017. Keďže po nadobudnutí účinnosti ZoUNEK neexistuje dôvod pre zastavenie exekúcie podľa § 2 ods. 1 spomínaného zákona, a pred nadobudnutím účinnosti existoval dôvod pre zastavenie starej exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, bolo exekúciu potrebné zastaviť podľa Exekučného poriadku.

12. Podaným odvolaním oprávnený namietal, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym záverom keď notársku zápisnicu nepovažoval za spôsobilý exekučný titul, nakoľko táto neobsahovala podstatnú náležitosť, a to prejav vôle dlžníka v podobe súhlasu povinného s jej vykonateľnosťou. Namietal, že udelené plnomocenstvo v predmetnom prípade je platné a nie je možné ho kvalifikovať ako absolútne neplatný právny úkon. Mal za to, že predmetné plnomocenstvo je právnym úkonom, ktorý spĺňa všetky náležitosti právneho úkonu v zmysle ust. § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň uviedol, že konanie právneho zástupcu nemožno kvalifikovať ako konanie v rozpore so záujmami povinného. Povinný mohol odmietnuť uzavrieť Zmluvu o úvere, ktorej súčasťou bolo spomínané plnomocenstvo, pričom uviedol, že súd sa prieskumom spôsobilosti notárskej zápisnice ako exekučného titulu zaoberal už pri rozhodovaní o udelení poverenia súdnemu exekútorovi.

13. V predmetnom prípade bola notárska zápisnica označená ako exekučný titul, na základe ktorej vydal exekučný súd poverenie na vykonanie exekúcie. Notárska zápisnica je ako procesno-právny inštitút uznaná ako exekučný titul, ktorý nadväzuje na ustanovenia občianskeho a obchodného práva o uznaní dlhu, resp. záväzku. Súhlas povinného s vykonateľnosťou notárskej zápisnice je jej podstatou náležitosťou, tento prejav vôle dlžníka (povinného) robí z notárskej zápisnice právny titul spôsobilý na exekúciu (porov uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.11.2010, sp. zn. 3Cdo 63/2009).

14. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o úvere, ktorá bola spísaná na formulárovom tlačive. Súčasťou tejto zmluvy vo forme predtlaču bol uvedený text o splnomocnení Mgr. Tomáša Kušníra zo strany povinného na uznanie záväzku z úveru v mene povinného v notárskej zápisnici ako exekučného titulu tak aby sa táto stala vykonateľným exekučným titulom. Takto udelené splnomocnenie nemožno považovať za platný právny úkon. Mgr. Tomáš Kušnír nemohol pred notárom platne vyhlásiť uznanie záväzku z uvedenej úverovej zmluvy a súhlasiť s vykonateľnosťou notárskej zápisnice v mene povinného, a to pre rozpor záujmov splnomocneného zástupcu a zastúpeného podľa ust. § 22 ods. 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade došlo k zjavnému porušeniu zákona, nakoľko za povinnú osobu uznala záväzok osoba, ktorej záujmy sú v rozpore so záujmami zastupovaného, t.j. so záujmami povinného (§ 39 Občianskeho zákonníka). Ako súd prvej inštancie správne konštatoval, v danom prípade možno tento rozpor vzhľadom na to, že meno advokáta Mgr. Tomáša Kušníra, ktorý mal povinného zastupovať pri uznaní dlhu a spísaní notárskej zápisnice, bolo súčasťou predtlaču zmluvy, a tento bol vybraný zo strany oprávneného. Takto udelené plnomocenstvo malo za následok, že povinný si nemohol slobodne zvoliť právneho zástupcu.

15. V tejto súvislosti došlo aj k verejnému napomenutiu zo strany stavovskej komory (Bulletin SAK č. 7-8/2009). Zástupca konal zákonom nedovoleným spôsobom, ak podpísal zápisnicu za povinného.

16. Vo vzťahu k námietke oprávneného, že povinný mohol udelené splnomocnenie kedykoľvek odvolať, odvolací súd dodáva, že pokiaľ ide o neplatné splnomocnenie, potom povinný nemohol plnomocenstvo odvolať. Neplatný právny úkon sa nedovoľáva, pretože nemá žiadne účinky.

17. K odvolaciemu dôvodu oprávneného, ktorým namietal, že notárska zápisnica ako exekučný titul bola už raz predmetom skúmania zo strany súdu, a to pri rozhodovaní o udelení poverenia súdnemu exekútorovi, odvolací súd konštatuje, že exekučný súd je oprávnený a povinný preskúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania, a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. (pozri uznesenie Ústavného súdu, č.k. II. ÚS 545/2010-15 zo dňa 9.10.2010)

18. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP vo výroku I. až II. ako vecne správne potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Povinnému a súdnemu exekútorovi preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli, preto im priznané neboli

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).